

55
80. Ach hör ni, unga flickor.

(Svenas: Skaldö)

56

a)

1. Ach hör ni, unga flickor, som än är gifta ej, som världen
hittat hämmar och minneströmmar första, skänk aldrig efterskjälj.
ta åt någon falsker vän, ej, lämna det för evigt åt Gud i
himmen.

2. När kom jag mig varannan,
hur allt förändrar sig,
da börja mina tårar
att rinner uppif mig.

Bäst glädjen står i blora spring
i vana unga bröst
så slutar all vår glädje
i sorgens kulska höst.

3. Jag längtade över sådva
att väglära mig en vän
den tankade jag och önska
väst Gud i himmen,
men för att jag var trogen

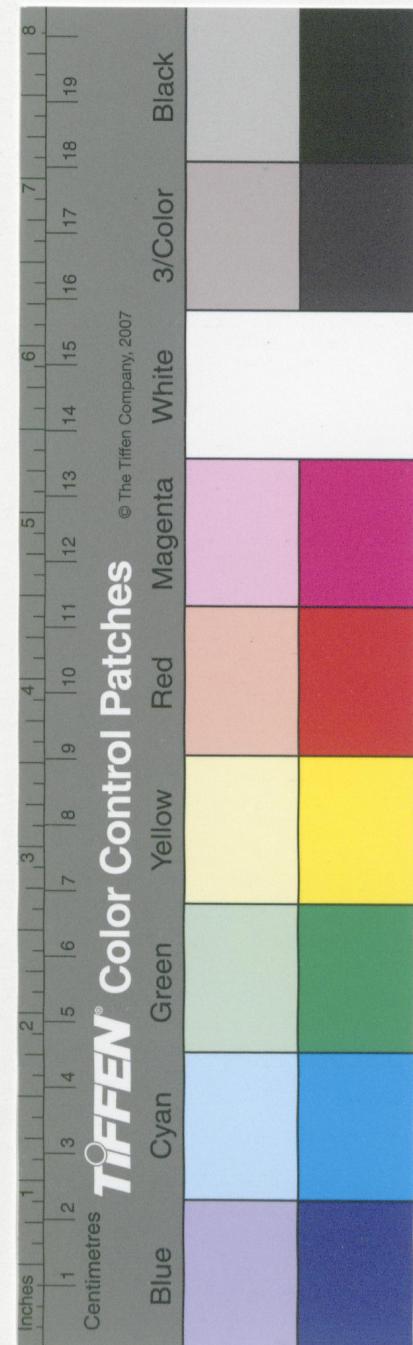

blev falekheter min böin,
Den shall engang belönas
så ränt god för min böin.

4. Den varmen, som jag glödade,
den har jag nu mist,
och får nu sitta ensam
söra fågeln på sin kris.
Jag tycker att mitt hjärta
vill brista i mitt bröst,
ty nu har fan mig flyktat
all glädje, hopp och töst.

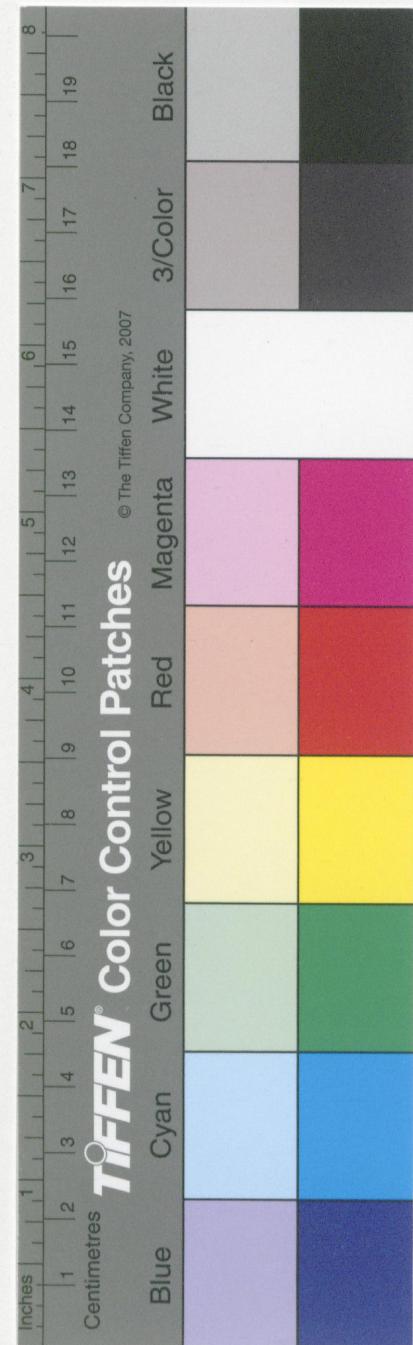
5. Låt värniskorna doma
och göra gäck so mig.
När dom så listet var,
så må de roa sig.
Jag är en fattig flicka,
som lever ensam här,
ja ensam och förtjuten
är den jag heller här.

6. Jag haver nu här mera
gi någon glädjedag
och ikke heller någon,
medan jag har behag.

När ungdomen sig samlar
och följs till nöjen åt,
de får jag sätta hämmna
och nöja mig med gråt.

7. Shall jag nu jo och skämmas
för alla som mig se,
ty alla, som mig hämmer,
de säkert är mig le.
Se siglarna het mäster,
varerst de samla sig,
men starkas jag har ingen,
som väntar upp mig.
8. Olycklig var den stundes
jag satte tio till dig.
Men den har all min glädje
i sorg förvandlat sig.
Men dig kan jag ej glömma,
så länge hörnat slös
och ej så länge jag här
på jorden leva får.
9. Vad allt har jag ej fått,
för att jag är likat dig,

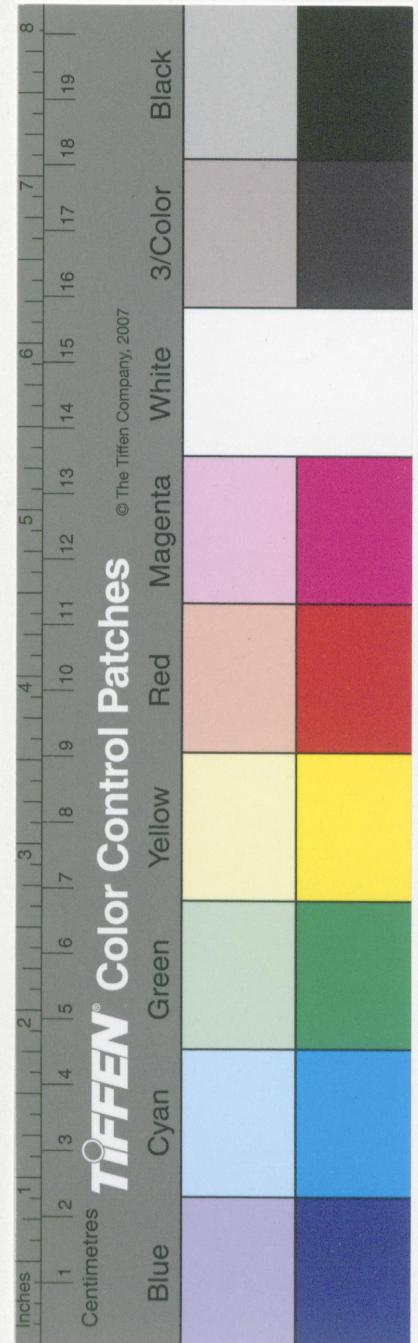

och nu finnes ingen mansk
som kan ge höst åt mig.

Ti är att plötska rosor,
där inga rosor finns,
och så är också kärlek
där sådan icke rinner.

10. Den kärlek har jag burit
från första stund till dig,
men du har varit fälsk
och ögonen emot mig.
Men Herren skall nog straffa
den som ögonen är
och den som endast fälskhet
ut i sitt hjärta här.

11. Nu har jag också fått komma,
hur du belägrat mig,
fastän jag aldrig talat
ett illa ord om dig.
Men du har ju berusat
dom nog kan hjälpa dig
ett sammanträffna löjner
och skicka dem till mig.

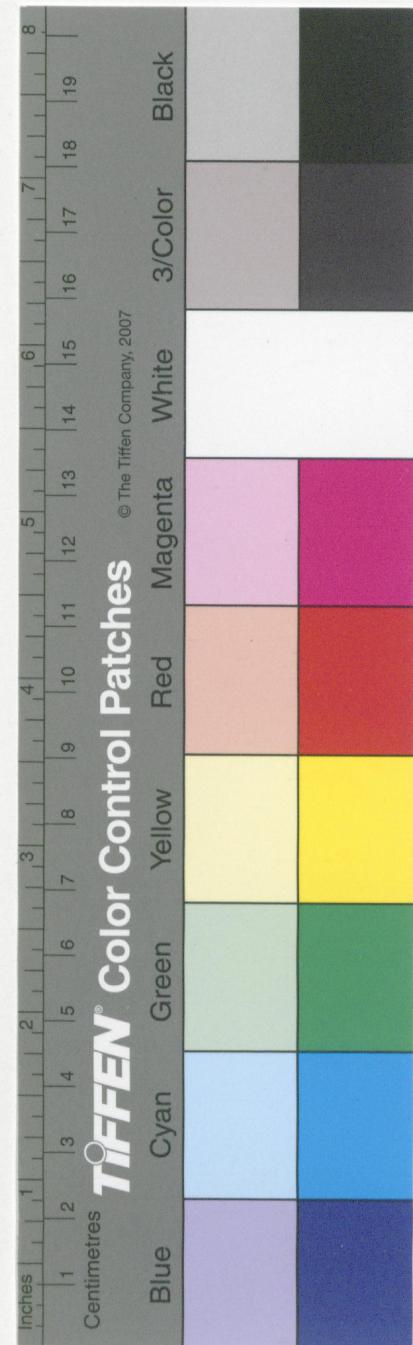
59

12. Kankända dagen kommer,
då du får singra dig
för att vad du gjort illa
och varit falsk mot mig.
Jag vill dig aldrig skräda
för mina ögon men
ty det i hjärtat röder
varning som jag dig ser.

60

13. Gå sök dig då en maka,
som bättre är än jag.
Och må dig lyckan följa
tills din sista dag.
Men ett jag dig nu beder,
ack, vill du höra mig:
gör aldrig mer så illa,
som du har gjort mot mig.

14. Om morgonen när solen
går upp ås himmelen,
då börjar jag åt tanka
på dig, min falska man.
Om aftonen då andra
begiva sig till so,

८०

du önskar jag blott döden
och gravan till mitt bo.

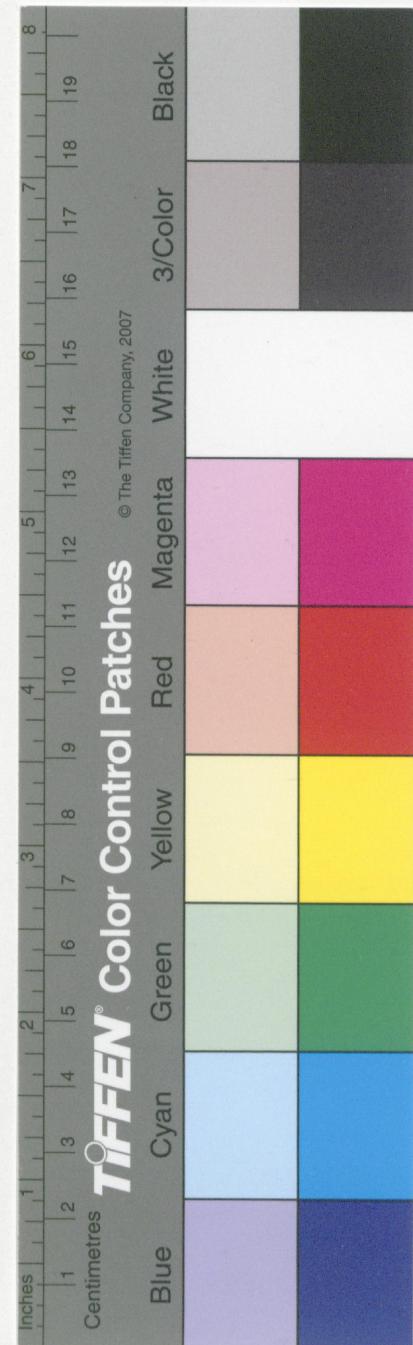
6

15. Nu slutar jag att skriva.
ochجو، مني منك سه بار،
Jag vill ej längre leva
till mötet och besöka
då jag ej har i livet
fick lov att tali din brud
Fornal، vi häffas åter
i himmelen hos Gud.

In annan melodi (på Tonsala) finnes i Njaland III : 59.

b) Ekenäs : Sealdo.

1. Ach kör nu, anga flickor, som är egissa già, som
världen hämmar i hett och minnen han för-stå, skänk aldrig
räckt hjärta åt någon falsker man, nej lämna det för evigt ås
med i himmen man.

Till denna melodi sjunges va' Skålö
efter staf 11 följande staf:

Han jag så illa brukt
mot dig, min lilla vän,
att du mig övergiver,
att jag får curan ge
min hela vida jorden
att söka mig en vän,
att söka tröst hos Hessen
uti Hans belgedom.

62

